ΤΕΤΑΡΤΗ 14 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1973

ΙΔΡΥΤΗΣ: ΔΗΜ. ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ
ΕΚΔΟΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΚΩΣΤΑΣ ΝΙΤΣΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ: Χρήστου Λαδᾶ 3
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: 3230.221–23 & 3237.283–86

ΤΑ ΝΕΑ

12 ΣΕΛΙΔΕΣ

ΑΘΗΝΑ, ΕΤΟΣ 29ο, ΑΡ. 8710 ● ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΕΣ 3

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΥΡΟΒΟΛΙΣΜΩΝ ΣΤΟ ΣΟΥΕΖ ΚΑΙ ΤΟ ΓΚΟΛΑΝ

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ ΣΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΕΛΙΔΑ

Ὅλοι ἐλεύθεροι μετά τήν ἀπόφαση τοῦ Δικαστηρίου

ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΘΗΚΑΝ 5 - ΑΘΩΟΙ 12

Μέ τό σῆμα τῆς νίκης, παραγυρίζουν οἱ κατηγορούμενοι γιά τήν ἀθώωσή τους: Ἀπό ἀριστερά, Ἀλ. Ἀλεξανδράκης, Ἀν. Ἴσαρης, Δ. Παπαδόπουλος, Χριστίνα Γιούργα καί Ἰ. Ζέρβας.

Ποινές 6-24 μηνῶν στούς 5 ἀλλά ἐφέσιμες

Κανένας πιά δέν κρατεῖται ἀπ' τούς 17 πού κατηγορήθηκαν γιά τά γεγονότα τῆς 4ης Νοεμβρίου. Ἐκτός ἀπ' τούς δώδεκα πού ἀθωώθηκαν, οἱ ὑπόλοιποι πέντε, στούς ὁποίους τό δικαστήριο ἐπέβαλε ποινές φυλακίσεως ἀπό 2 χρόνια ἕως 6 μῆνες, ἔκαναν ἔφεση κι' ἀφέθηκαν κι' αὐτοί ἐλεύθεροι. Τόσο αὐτοί πού ἀθωώθηκαν, ὅσο καί οἱ πέντε πού καταδικάσθηκαν, ἔγιναν δεκτοί ἀπό φίλους τους μέ θερμές ἐκδηλώσεις. Οἱ κατηγορούμενοι ὑπεράσπισαν μόνοι στίς ἀπολογίες τους τόν ἑαυτό τους, γιατί, ὅπως εἶναι γνωστό, ἀπό προχθές τό σύνολο σχεδόν τῶν συνηγόρων ὑπερασπίσεως εἶχε ἀποχωρήσει τῆς δίκης, ὕστερα ἀπό τό θέμα τῆς κινηματογραφικῆς ταινίας — ντοκουμέντο πού δέν ἔγινε δεκτή ὡς «ἀποδεικτικόν μέσον» ἀπό τό δικαστήριο. Χθές μόνο δύο συνήγοροι ὑπερασπίσεως ἀγόρευσαν καί οἱ ὁποῖοι δέν ἀνῆκαν στήν ὁμάδα πού εἶχε ἀποχωρήσει.

Οἱ ποινές πού ἐπεβλήθησαν ἀπό τό Αὐτόφωρο Τριμελές Πλημμελειοδικεῖο εἶναι οἱ ἑξῆς:

● Δύο ἐτῶν φυλάκιση, κατά συγχώνευση, στόν Βασίλειο Μπενάκη, 21 ἐτῶν, σπουδαστή. Ἀναλυτικά: φυλάκιση 16 μηνῶν γιά θρασεῖα ἐπικίνδυνη σωματική κάκωση ὑπό τήν ἐπιβαρυντική περίπτωση τοῦ νόμου 4.000 «περί τεντυμποῦσμοῦ», φυλάκιση 10 μηνῶν γιά θρασεῖα ἁπλῆ σωματική κάκωση ὑπό τήν ἐπιβαρυντική περίπτωση τοῦ νόμου 4.000 καί φυλάκιση 8 μηνῶν γιά θρασύτητα κατά τῆς ἀρχῆς.

● Φυλάκιση 14 μηνῶν, κατά συγχώνευση, στόν Χαράλαμπο Ἀτσάλη, 33 ἐτῶν, ὑπάλληλο τοῦ ΟΤΕ. Ἀναλυτικά: φυλάκιση 10 μηνῶν γιά θρασεῖα σωματική βλάβη ὑπό τήν ἐπιβαρυντική περίπτωση τοῦ νόμου 4.000 καί φυλάκιση 8 μηνῶν γιά θρασύτητα κατά τῆς ἀρχῆς.

● Φυλάκιση 11 μηνῶν, κατά συγχώνευση, στήν Ἀναστασία Στεφανοπούλου, 22 ἐτῶν, δακτυλογράφο. Ἀναλυτικά: φυλάκιση 8 μηνῶν γιά περιύβριση ἀρχῆς καί φυλάκιση 8 μηνῶν γιά θρασύτητα κατά τῆς ἀρχῆς.

● Φυλάκιση 8 μηνῶν στόν Νικόλαο Μορφέση, 23 ἐτῶν, οἰκοδόμο, γιά θρασύτητα κατά τῆς ἀρχῆς.

● Φυλάκιση 6 μηνῶν στόν Παναγιώτη Φασιλῆ, 50 ἐτῶν, λογιστή, γιά θρασεῖα ἐξύβριση ὑπό τήν ἐπιβαρυντική περίπτωση τοῦ νόμου 4.000.

● Τέλος, τό δικαστήριο κήρυξε ἀθῶους τούς: Γεώργιο Παπαδόπουλο, 19 ἐτῶν, φοιτητή, Ἀλέξανδρο Ἀλεξανδράκη, 21 ἐτῶν, φοιτητή, Παν. Κίνια, 40 ἐτῶν, καθηγητή, Χριστίνα Γιούργα, 24 ἐτῶν, γεωπόνο, Ἰωάννη Ζέρβα, 22 ἐτῶν, σπουδαστή Πολυτεχνείου, Γεώργιο Μικρούτσικο, 29 ἐτῶν, ἰδιωτικό ὑπάλληλο, Τιμ. Φουντούκη, 21 ἐτῶν, σπουδαστή, Π. Μπακάλη, 25 ἐτῶν, πολιτικό μηχανικό, Ἀντ. Σωτηρίου, 19 ἐτῶν σπουδαστή, Νικ. Κούτσικο, 26 ἐτῶν, ἰδιωτικό ὑπάλληλο, Κων. Δούβλεκα, 32 ἐτῶν, ἀγρότη, καί Ἀν. Ἴσαρη, 24 ἐτῶν, τραπεζικό ὑπάλληλο.

● Τό δικαστήριο γιά τούς καταδικασθέντας Μορφέση καί Στεφανοπούλου δέχθηκε μετατροπή τῆς ποινῆς πρός 150 δραχμές ἡμερησίως.

Ἡ ποινή τῶν τριῶν ἄλλων δέν μετατρέπεται λόγω τοῦ ὕψους της καί τοῦ νόμου 4.000.

Ρεπορτάζ: Μ. ΦΑΚΙΝΟΣ

Οἱ ἀπολογίες δημοσιεύονται στή σελίδα 10

Ἡ ἀγόρευση τοῦ κ. Εἰσαγγελέως

Δύο περίπου ὧρες κράτησε χθές τό πρωΐ ἡ ἀγόρευση τοῦ εἰσαγγελέως τῆς ἔδρας κ. Ζορμπᾶ. Ὁ κ. εἰσαγγελεύς τόνισε:

● Ὅτι ἡ συγκέντρωση μέσα στό νεκροταφεῖο δέν εἶχε καμμιά σχέση μ' αὐτή πού ἔγινε ἔξω ἀπ' αὐτό «ὑπό ὁμάδος ἡ ὁποία προέβη εἰς ὁλοκληρατικάς κινήσεις».

● Ὅτι παρέμειναν ἄγνωστοι οἱ αὐτουργοί τῶν σωματικῶν βλαβῶν σέ βάρος 36 ἀστυνομικῶν ὀργάνων κι' ὅτι ὁ τραυματισμός «ἱκανοῦ ἀριθμοῦ ἀστυνομικῶν δέν ἀποδόθη εἰς συγκεκριμένον πρόσωπον».

● Ὅτι ὑπῆρξε συνάθροιση, ἀλλά δέν ἔγινε διαδήλωση.

● Ὅτι τηρήθηκαν οἱ διατυπώσεις γιά τή διάλυση τῆς συγκεντρώσεως καί ὅτι τό σύνθημα διαλύσεως δόθηκε νομίμως τήν 11.40 πρωϊνή περίπου τῆς 4ης Νοεμβρίου.

● Ὅτι ἡ προσπάθεια τῶν ἀτάμων πού «ἀσέδησαν πρός τόν νόμον ἤτο προσχεδιασμένη». Τοῦτο ἀποδεικνύεται, εἶπε, ὄχι μόνο ἀπό τήν ἔκτροπή ἤ τίς πράξεις πού ἔγιναν κατά τή συγκέντρωση, ἀλλά καί στήν ὕπαρξη καί διανομή ὁρισμένων τρύκ - συνθημάτων «ἐνθαρρυντικῶν πράξεων παρανόμων».

● Ὅτι «ἡ παροῦσα διαδικασία δέν μπόρεσε νά ποοσάψη πολλάς πράξεις εἰς τούς κατηγορουμένους. Ὁ-ρισμένα ἐτελέσθησαν ὑπό τῶν κατηγορουμένων, ἄλλα ὄχι».

● Ὁ κ. εἰσαγγελεύς κατά τή διάρκεια τῆς ἀγορεύσεώς του ὑπογράμμισε δυό καί τρεῖς φορές ὅτι δέν ὑπάρχει «κατεύθυνσις» στή δικαιοσύνη. «Οἱ κρίνοντες, εἶπε, ὑπακούουν μόνον εἰς τήν φωνήν τοῦ νόμου καί εἰς τήν συνείδησίν των. Μόνον ἡ φωνή τοῦ νόμου ὑπαγορεύει τήν δικαστικήν κρίσιν».

Μέ ὑπερηφάνεια

Σοβαροί καί μέ ὑπερηφάνεια δέχθηκαν τήν ἀπόφαση τοῦ δικαστηρίου οἱ πέντε πού κατεδικάσθηκαν. Καί δήλωσαν:

● ΣΤΕΦΑΝΟΠΟΥΛΟΥ: Νοιώθω χαρά πού ἀγωνίσθηκα ἔστω καί λίγο σάν δημοκράτισσα. Ἀδιαφορῶ γιά τήν ποινή. Καί στή φυλακή θά αἰσθανόμουνα ἐλεύθερη.

● ΜΟΡΦΕΣΗΣ: Νοιώθω ὑπερηφάνεια γιά τή σημαία πού κατέθεσα στό Μνημεῖο τοῦ Ἀγνώστου Στρατιώτου, ἔστω κι' ἄν καταδικάστηκα. Ὅταν τήν κατέθεσα εἶπα: Ἀθάνατοι ἥρωες πρόγονοί μας. Ἡ ἑλληνική νεολαία στεφανώνει τό μνημεῖο σας. Πῆγα στό μνημόσυνο γιατί ἀγαποῦσα τό «Ἥρω».

● ΦΑΣΙΛΗΣ: Νοιώθω ὑπερηφάνεια. Πῆγα στό μνημόσυνο ὅπου τιμήσαμε τόν μεγάλο ἐθνικό ἡγέτη. Καί τώρα, στά 60 μου, μέ τό νόμο 4.000 ἔγινα... τεντυμπούς!

● ΜΠΕΝΑΚΗΣ: Νόμιζα ὅτι θά μέ ἀθώωναν. Ὅταν ἄκουσα ὄχως τήν

● Συνέχεια στή σελίδα 5

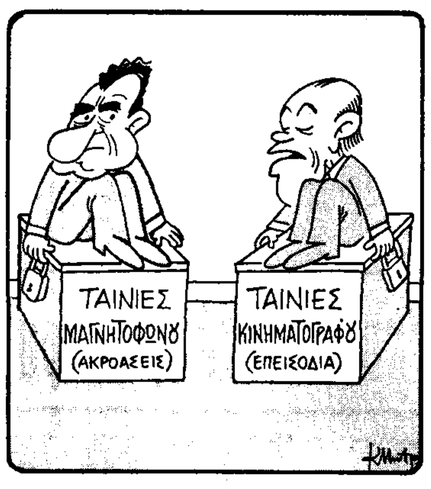

— Ὤ, πόσο σᾶς καταλαβαίνω, κύριε συνάδελφε...

(τοῦ Κώστα Μητρόκουλου)

Οἱ πέντε πού καταδικάσθηκαν τελικά, στό ἐδώλιο τοῦ κατηγορουμένου: Ἀπό ἀριστερά, πρώτη σειρά, Χαρ. Ἀτσάλης καί Νικ. Μορφέσης, μεσαία σειρά, Βασ. Μπενάκης καί Π. Φασιλῆς καί πίσω, Ἀναστ. Στεφανοπούλου.

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟ, 11 ΤΟ ΠΡΩΙ· ΟΙ ΕΞΑΓΓΕΛΙΕΣ

Στόχος: Νά πεισθῆ ἡ ἀντιπολίτευση ὅτι θά διεξαχθοῦν ἀδιάβλητες ἐκλογές

ΑΝΕΝΔΟΤΗ Η ΓΡΑΜΜΗ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Τό Σάββατο τό πρωΐ, ὥρα 11, ἐξαγγέλλονται τά «πολιτικά μέτρα» τῆς Κυβερνήσεως. Κατά τά φημολογούμενα ὁ κ. Μαρκεζίνης, ὕστερα ἀπό ἀγῶνα πολλῶν ἡμερῶν κατάφερε νά ἀποσπάση τήν ἔγκριση τοῦ κ. Γ. Παπαδόπουλου, γιά τήν λήψη ὁρισμένων μέτρων, πού θά ἐμφανίσουν τό καθεστώς ὅτι ἐπιθυμεῖ τήν «φιλελευθεροποίηση». Ἐπιδίωξη φυσικά τῶν κρατούντων εἶναι νά παρασύρουν τόν πολιτικό κόσμο ἤ τουλάχιστον ἕνα μέρος αὐτοῦ, νά λάβη μέρος στίς σχεδιαζόμενες ἐκλογές, ὥστε τελικά νά ἐπιτύχουν τήν νομιμοποίηση καί τήν ἐπιβίωση τοῦ καθεστῶτος.

Ἀπό τήν πλευρά του ὁ κ. Μαρκεζίνης διαβεβαιώνει τούς πάντες ὅτι ἡ ἀπόφασή του εἶναι νά διενεργήση ἀδιάβλητες ἐκλογές. Ὁ πολιτικός κόσμος ἐν τούτοις ἐξακολουθεῖ νά εἶναι ἐπιφυλακτικός καί νά ἐμμένη πάντα στήν ἀνένδοτη γραμμή τῆς ἀποχῆς, ἐφ' ὅσον δέν διαφαίνεται ἀπό πουθενά ἡ πρόθεση τῆς ἐξουσίας, νά θέση σέ κίνηση τόν μηχανισμό γιά τήν ἀποκατάσταση τῶν δημοκρατικῶν ἐλευθεριῶν.

Ἡ συνέντευξη

Μερικές πληροφορίες, πού προέρχονται ἀπό κυβερνητικές πηγές, ἀναφέρουν ὅτι εἶναι ὁριστική ἡ ἀπόφαση τοῦ κ. Μαρκεζίνη νά ἀνακοινώση τά θρυλούμενα «πολιτικά μέτρα τῆς Κυβερνήσεως, τό Σάββατο τό πρωΐ, κατά τή διάρκεια συνεντεύξεως Τύπου, στήν αἴθουσα τῆς Γερουσίας».

Οἱ αὐτές πηγές ὑποστηρίζουν ὅτι οἱ σημαντικώτερες ἀποφάσεις πού θά ἐξαγγελθοῦν εἶναι κατά σειράν οἱ ἑξῆς:

1. Τροποποίηση τοῦ Νόμου περί Τύπου, ὁ ὁποῖος περιεῖχε μέχρι τώρα διατάξεις πού ἐμπόδιζαν τήν ἄσκηση πραγματικοῦ δημοσιογραφικοῦ ἐλέγχου.
2. Ἡ θέση σέ ἰσχύ τοῦ Νόμου περί λειτουργίας κομμάτων. (Λέγεται ὅτι τροποποιεῖται ὁ Νόμος, ἔτσι ὥστε νά παρέχωνται μεγαλύτερες διευκολύνσεις στή σύσταση καί λειτουργία τῶν κομμάτων).
3. Ἡ θεσμοποίηση ὁρισμένων μέτρων, μέ τά ὁποῖα θά ἐξασφαλισθῆ ἡ βαθμιαία «ἐξομαλοποίηση» τῆς καταστάσεως.

Στό μεταξύ ὁ κ. Μαρκεζίνης στήν προσπάθειά του νά ἐξευμενίση τόν πολιτικό κόσμο, ὑπόσχεται ὅτι οἱ ἐκλογές θά γίνουν κατά τρόπο ὑποδειγματικό καί ἀδιάβλητο. Τήν διαβεβαίωση αὐτή, τήν ἐπανέλαβε χθές βράδυ σέ συνάντησή πού εἶχε μέ μέλη τῆς Ἑνώσεως Ἰδιοκτητῶν Ἡμερησίων Ἐφημερίδων Ἀθηνῶν. Εἶπε δέ ἐπί λέξει ὅτι «εἰς οὐδεμίαν περίπτωσιν πρόκειται νά ἀποστῆ αὐτῆς τῆς ἀποφάσεως».

Τά κόμματα

Ὁ πολιτικός κόσμος μέχρις ὥρας δέν ἀλλάζει θέση. Παρά τίς σχετικές διαβεβαιώσεις, ἀπόφαση τοῦ πολιτικοῦ κόσμου εἶναι νά μή δεχθῆ νά παίξη τόν ρόλο τοῦ «κομπάρσου» στό ἐκλογικό παιχνίδι, ἐφ' ὅσον δέν διαφαίνεται ἀπό πουθενά ἡ πρόθεση τοῦ καθεστῶτος νά προχωρήση σέ ριζικές ἀλλαγές, πού θά ἀποτρέψουν τήν διεξαγωγή πραγματικά ἐλευθέρων ἐκλογῶν.

Οἱ ἀπόψεις τοῦ κ. Γ. Ράλλη

Ὁ πρώην ὑπουργός κ. Γ. Ράλλης σέ ἄρθρο του ποῦ δημοσιεύθηκε σέ

● Συνέχεια στή σελίδα 9

ΑΠΟ 12 ΙΟΥΛΙΟΥ 1973

Αὐξάνονται ἀναδρομικά 25 - 30%, οἱ μισθοί

ΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ Α.Ε.

Αὐξάνονται ἀναδρομικά ἀπό 12 Ἰουλίου 1973, τά κατώτατα ὅρια μισθῶν τῶν ἀνδρῶν ὑπαλλήλων ἀνωνύμων ἑταιριῶν καί γραφείων ὅλης τῆς χώρας, κατά ποσοστό 15% ἀπό 12 Ἰουλίου καί 30 Σεπτεμβρίου 1973 καί κατά 10% ἀπό 1ης Ὀκτωβρίου 1973 καί ἐφεξῆς (σύνολο 25%).

Στούς μισθούς τῶν γυναικῶν χορηγεῖται συνολική αὔξηση 30% καί ἀπό 1ης Μαρτίου 1973 οἱ ἀποδοχές τους ἐξισοῦνται μέ ἐκεῖνες τῶν ἀνδρῶν.

Ἡ αὔξηση χορηγεῖται βάσει τῆς ὑπ' ἀριθ. 24)73 ἀποφάσεως τοῦ δευτεροβαθμίου διαιτητικοῦ δικαστηρίου Ἀθηνῶν καί δίδεται σέ δύο στάδια γιά τούς ἄνδρες καί σέ τρία γιά τίς γυναῖκες, ἀνάλογα μέ τά ἔτη ἡλικίας καί ὑπηρεσίας. Οἱ νέοι μισθοί ἔχουν ὡς ἑξῆς:

ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ — ΑΝΔΡΕΣ

(Ὁ πρῶτος ἀριθμός ἀφορᾶ τό χρονικόν διάστημα ἀπό 12.7.73 μέχρι 30.9.73 καί ὁ δεύτερος τό ἀπό 1.10.73 καί ἐφεξῆς):

Μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους ἡλικίας δρχ. 2.405—2.730. Μετά τήν συμπλήρωσιν τοῦ 18ου ἔτους ἡλικίας οἱ μισθοί καθορίζονται ἀναλόγως ἐτῶν ὑπηρεσίας ὡς ἀκολούθως: 1ον καί 2ον ἔτος 3.080—3.500, 3ον καί 4ον 3.265—3.710, 5ον καί 6ον 3.390—3.850, 7ον καί 8ον 3.575—4.060, 9ον καί 10ον 3.820—4.340, 11ον καί 12ον 4.005—4.550, 13ον καί 14ον 4.315—4.900, 15ον καί 16ον 4.500—5.110, 17ον καί 18ον 4.685—5.320, 19ον καί 20ὸν 4.930—5.600. Δι' ἕκαστον ἔτος ὑπηρεσίας πέραν τοῦ 20οῦ τά τελευταῖα κλιμάκια μισθῶν αὐξάνονται κατά 148 καί κατά 170 δρχ., ἀντιστοίχως.

ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ — ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Ὁ πρῶτος ἀριθμός ἀφορᾶ τό χρονικόν διάστημα ἀπό 12.7.73 μέχρι 30.9.73, ὁ δεύτερος τό ἀπό 1.10.73 μέχρι 28.2.74 καί ὁ τρίτος τό ἀπό 1.3.74 καί ἐφεξῆς. Ἀπό 1.3.74 οἱ μισθοί τῶν γυναικῶν ἐξισοῦνται μέ τούς μισθούς τῶν ἀνδρῶν):

Μέχρι συμπληρώσεως τοῦ 18ου ἔτους ἡλικίας δρχ. 2.300—2.621 — 2.730. Μετά τό 18ον ἔτος οἱ μισθοί καθορίζονται ἀναλόγως ἐτῶν ὑπηρεσίας ὡς ἑξῆς: 1ον 2ον ἔτος 2.745—3.130—3.500, 3ον 4ον 3.000—3.422—3.710, 5ον 6ον 3.260—3.713 — 3.850, 7ον 8ον 3.511—4.004—4.060, 9ον 10ον 3.705—4.222—4.340, 11ον 12ον 3.895—4.441 — 4.550, 13ον 14ον 4.090—4.660 — 4.900, 15ον 16ον 4.280—4.878 — 5.110, 17ον 18ον 4.470—5.096 — 5.320, 19ον 20ὸν 4.725—5.387—5.600.

Δι' ἕκαστον διανυόμενον ἔτος πέραν τοῦ 20οῦ τά τελευταῖα κλιμάκια μισθῶν αὐξάνονται κατά 127, 146 καί 170 δρχ. ἀντιστοίχως.

ΕΙΣΠΡΑΚΤΟΡΕΣ — ΑΠΟΘΗΚΑΡΙΟΙ

Οἱ μισθοί τῶν εἰσπρακτόρων ἀποθηκαρίων ἀνεξαρτήτως φύλου αὐξάνονται ὡς ἀκολούθως: Μέχρι τοῦ 18ου ἔτους ἡλικίας δρχ. 2.280—2.590 διά τό χρονικόν διάστημα ἀπό 12.7.73 μέχρι 30.9.73 καί ἀπό 1.10.73 καί ἐφεξῆς ἀντιστοίχως. Μετά τήν συμπλήρωσιν τοῦ 18ου ἔτους ἡλικίας οἱ μισθοί καθορίζονται ἀναλόγως ἐτῶν ὑπηρεσίας, ὡς ἀκολούθως: 1ον 2ον ἔτος 3.080—3.500, 3ον 4ον 3.205—3.640, 5ον 6ον 3.265—3.710, 7ον 8ον 3.330—3.780, 9ον 10ον 3.390—3.850, 11ον 12ον 3.575—4.060,

● Συνέχεια στή σελίδα 9

Δήλωση κ. Παπαγεωργίου

ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΟΣΕΧΗ ΜΕΤΡΗΣΗ ΘΑ ΧΡΕΩΘΗ Η ΝΕΑ ΤΙΜΗ ΡΕΥΜΑΤΟΣ

Ἀπό τήν πρώτη μετά τίς 9 Νοεμβρίου μέτρηση θά χρεωθῆ ἡ κατά 24% αὔξηση τῆς τιμῆς τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος οἰκιακῆς χρήσεως στούς καταναλωτάς. Σέ σχετική δήλωση προέβη χθές πρός τούς δημοσιογράφους ὁ ὑπουργός Ἐνεργείας κ. Παπαγεωργίου. Ὡς βάση γιά τή νέα μέτρηση λαμβάνεται ἡ 1η Νοεμβρίου, δεδομένου ὅτι τότε ἔγινε, ὡς γνωστόν, ἡ ἐξαγγελία τῶν νέων κυβερνητικῶν μέτρων γιά τό ρεῦμα.

Οἱ περιορισμοί, ἐξ ἄλλου, στήν κατανάλωση τοῦ ρεύματος, σέ περιπτώσεις πού δέν ὑπάρχουν συγκρίσιμα μεγέθη (νέα νοικοκυριά κλπ.), καθώς καί οἱ ἐπιπλέον ἐπιβαρύνσεις ἀπό ὑπερβάσεις μετά τήν ἀποφασισθεῖσα μείωση καταναλώσεως κατά 10%, θά κρίνωνται ἀπό τήν ΔΕΗ «κατ' ἐκτίμησιν ἀγαθοῦ ἀνδρός».

Ἀναφερόμενος σέ συνέχεια ὁ κ. ὑπουργός στό πνεῦμα τῆς οἰκονομίας στήν κατανάλωση, τόνισε ὅτι τοῦτο θά ἐπεκταθῆ καί σέ ὅλες τίς δημόσιες ὑπηρεσίες καί γενικά τά Ν.Π. Δ.Δ. καί τούς ὀργανισμούς.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΤΟΥ ΡΟΖΕΝΘΑΛ ΣΤΟ ΚΟΓΚΡΕΣΣΟ

Ἡ πολιτική τῆς Ἀμερικῆς στήν Ἑλλάδα ὑπαγορεύεται ἀπό ἐπιχειρηματικά συμφέροντα

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ, 14.

Τήν ἀνησυχία του γιά τό ρόλο «ὁρισμένων ἀμερικανικῶν ἐπιχειρήσεων πού ἔχουν συμφέροντα γιά τή διατήρηση κοιλῶν σχέσεων μέ τήν Ἑλλάδα» ἐξέφρασε κατά τήν ἀμιλία του τήν περασμένη Δευτέρα στή Βουλή τῶν Ἀντιπροσώπων ὁ πρόεδρος τῆς Ὑποεπιτροπῆς γιά τήν Εὐρώπη κ. Μπένζαμιν Ρόζενθαλ. Ὁ ἴδιος ὑπογράμμισε ὅτι τό κυριώτερο πρόσωπο σ' αὐτή τήν «ἑλληνοαμερικανική ἐπιχειρησιακή κοινότητα» εἶναι ὁ κ. Τόμ Πάπας.

Παράλληλα, ὁ κ. Κλαίντον Φρίτσεῖ, ἀναπληρωτής ὑφυπουργός Ἀμύνης κατά τό παρελθόν καί ἐκπρόσωπος Τύπου τοῦ προέδρου Τρούμαν, ἐπικρίνει σέ ἄρθρο του στήν ἐφημερίδα «Νιοῦ Γιόρκ Πόστ» τήν ἀμερικανική πολιτική στήν Ἑλλάδα, σέ σχέση μέ τή στάση πού κράτησε ἡ τελευταία κατά τόν πρόσφατο πόλεμο στή Μέση Ἀνατολή.

Ὁ κ. Φρίτσεῖ ὑποστηρίζει στό ἄρθρο του, ὅτι τόν κ. Μαρκεζίνη «πλασσάρισαν ὡς λύση τοῦ προβλήματος γιά τήν ἀποκατάσταση τῆς Δημοκρατίας στήν Ἑλλάδα ὁρισμένοι πλούσιοι Ἑλληνοαμερικανοί» καί προσθέτει ὅτι ὁ Ἕλληνας πρωθυπουργός «εἶναι πολιτικός τῆς Δεξιᾶς μέ μακρά ἀντιαμερικανική ἱστορία».

Ἡ ὁμιλία τοῦ κ. Ρόζενθαλ

Τό κείμενο τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Ρόζενθαλ ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Ὅταν οἱ ἡγέται τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ κατέλαβαν παρανόμως τήν ἐξουσίαν κατά τήν 21ην Ἀπριλίου τοῦ 1967, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι εἶχαν τήν εὐκαιρίαν νά ἀποδείξουν ἐκ νέου τήν σημασίαν τοῦ ΝΑΤΟ ὡς συμμαχίας μεταξύ δημοκρατιῶν. Ἀπωλέσαμε αὐτήν τήν εὐκαιρίᾳ ἀποδεχόμενοι τήν ἰδιότυπη ἄποψη ὅτι τά στρατιωτικά καί στρατηγικά μας πλεονεκτήματα ἐκ τῆς διατηρήσεως στενῶν δεσμῶν μέ τό δικτατορικόν καθεστώς τῆς Ἑλλάδος ἰσοστάθμιζαν τό μακροπρόθεσμον ἐνδιαφέρον μας γιά τήν ἀποκατάστασιν τῆς δημοκρατίας εἰς αὐτήν τήν χώρον. Σέ συνέντευξή του πρός τόν Τύπον, τόν Ἰούλιο τοῦ 1972, ὁ πρόεδρος ἐστήριξε τό βάσιμον τῆς πολιτικῆς μας στήν πεποίθησή μας ὅτι «χωρίς τήν βοήθεια πρός τήν Ἑλλάδα καί τήν βοήθεια πρός τήν Τουρκία, δέν μποροῦμε νά ἔχουμε διώσιμη πολιτική σωτηρίας τοῦ Ἰσραήλ».

Ἡ ἀπάντησις τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως εἰς τήν μέσω τοῦ ΝΑΤΟ Ἐκκλησίν μας γιά ὑποστήριξιν στήν κρίσι τῆς Μέσης Ἀνατολῆς, ἐδόθη εἰς τάς Ἀθήνας, ὑπό μορφήν δημοσίας δηλώσεως τοῦ ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν κ. Παλαμᾶ. Ἡ δήλωσις αὐτή ἐβεβαίωνε ὅτι καί φιλικαί σχέσεις τῆς Ἑλλάδος μέ τάς ἀραβικάς χώρας ἀποκλείουν οἱανδήποτε συμμετοχήν της, ἄμεσον ἤ ἔμμεσον, εἰς ἐνδεχομένην ἐναντίον των δράσιν». Ἄν ἡ πολιτική μας ἔναντι τῆς ἑλληνικῆς δικτατορίας, πολιτική φιλικῶν σχέσεων, διασαλεύεται ἀπό τήν συμπεριφοράν αὐτῆς τῆς κυβερνήσεως στήν Μέση Ἀνατολή, τότε ποιά εἶναι ἡ ἐξήγησις;

Ὁ κ. Τόμ Πάπας

Μία ἀνησυχητική πιθανότης ἡ ὁποία ἀναφαίνεται κάθε τόσον, εἶναι ὁ ρόλος ὁρισμένων ἀμερ.κανικῶν ἐπι-

● Συνέχεια στή σελίδα 5

ΚΑΤΕΤΕΘΗ ΑΙΤΗΣΗ ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΝΑ ΑΚΥΡΩΘΗ Ο ΔΙΟΡΙΣΜΟΣ ΜΕΛΩΝ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

Τήν ἀκύρωση τοῦ διορισμοῦ τῶν μελῶν τοῦ Συνταγματικοῦ Δικαστηρίου ζητεῖ, ἀπό τό Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας, ὁ δικηγόρος κ. Λέανδρος Καραμφυλλίδης, ὑποστηρίζοντας ὅτι εἶναι ἄκυρο τό σχετικό Προεδρικό Διάταγμα τῆς 14ης Σεπτεμβρίου.

Συνοπτικά ὁ κ. Καραμφυλλίδης ἐπικαλεῖται στήν προσφυγή του ὅτι:

«Τό ἐν λόγω διάταγμα εἶναι ἄκυρον, διότι τόσον τό διενεργηθέν τήν 29.7.1973 δημοψήφισμα, βάσει τοῦ ὁποίου φέρεται ἐκλεγείς δηθεν ὑπό τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ὁ ὑπογράφων ὡς τοιοῦτος τό διάταγμα τοῦτο, Γεώργιος Παπαδόπουλος, ὅσον καί αἱ νομικαί πράξεις, βάσει τῶν ὁποίων προεκηρύχθη καί διενεργήθη αὐτό, εἶναι παντελῶς ἄκυροι καί ἀνυπόστατοι, ὡς παράνομοι καί ἀντισυνταγματικαί, μηδέν ἀπολύτως ἔννομον ἀποτέλεσμα ἐπαγόμεναι».

Ὁ αἰτῶν στηρίζει τό ἔννομο συμφέρον του γιά τήν προσβολή τοῦ ἐν λόγω Προεδρικοῦ Διατάγματος στή δικηγορική του ἰδιότητα, ἡ ὁποία δικαιολογεῖ ἰδιαίτερη μέριμνα ἀναφορικά μέ τήν εὔρυθμη λειτουργία τῶν δικαιοδοτικῶν ὀργάνων τῆς Πολιτείας. Ἐξ ἄλλου, ὑποστηρίζει ὅτι τό Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας ἔχει ἁρμοδιότητα καί ὑποχρέωση νά ἐρευνήσῃ τή συνταγματικότητα καί τή νομιμότητα ὅλων τῶν ἀνωτέρω πράξεων, χωρίς νά ἐμποδίζεται ἀπό τό γεγονός ὅτι ὁ Ἄρειος Πάγος ἀπέρριψε τίς ἐνστάσεις κατά τοῦ κύρους τοῦ δημοψηφίσματος.

Ἀναπτύσσοντας ἕναν πρός ἕναν τούς λόγους ἀκυρώσεως, ὁ κ. Καραμφυλλίδης ὑποστηρίζει: α) Ὅτι ἡ Συνταγματική Πράξη τῆς 1ης Ἰουνίου «περί ἐγκαθιδρύσεως πολιτεύματος προεδρικῆς κοινοβουλευτικῆς δημοκρατίας, τροποποιήσεως τοῦ Συντάγματος καί διενεργείας δημοψηφίσματος» εἶναι παντελῶς ἄκυρος καί ἀνυπόστατος. Διότι ἐκ τοῦ Συντάγματος τοῦ 1968 ἡ κυβέρνηση εἶχε αὐτοδεσμευθῆ νά τηρῆ τά δι' αὐτοῦ θεσπισθέντα, ἐνῶ συγχρόνως ἀπεξεδόθη ρητῶς τῆς ἐξουσίας περισσότερο ἐκδόσεως συντακτικῶν πράξεων. Ἐσφαλμένως δέ καί ἀναιτιολογήτως ὁ Ἄρειος Πάγος ἔκρινε, ὅτι «τήν 1ην Ἰουνίου ἐγένετο νέα ἐπανάστασις ὑπό τῆς κυβερνήσεως, ὅτι ἡ κυβέρνησις, ἐπαναστατική οὖσα γενομένη, ἐλύθη πάσης ἐκ τῆς προηγουμένης ἰσχύος τοῦ Συντάγματος τοῦ 1968 δεσμεύσεώς της καί ὅτι ἡ ἀπό 1 Ἰουνίου 1973 Σ.Π. της εἶναι ἔγκυρος,